

# SOKSZOROSÍTÓ IPAR

A BUDAPESTI SOKSZOROSÍTÓK IPARTESTÜLETE HIVATALOS LAPJA

MEGJELENIK MINDEN 10-ÉN ÉS 25-ÉN  
BUDAPEST, 1944. ÁPRILIS HÓ 25-ÉN

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: V., SZEMÉLYNÖK-UTCA 16.  
ELŐFIZETÉSI ÁRA EGY ÉVRE 7 P. TAGOK A LAPOT INGYEN KAPJÁK



## TÖRTÉNELMI IDŐK.

*Az események vágtatnak felettünk, a nemzet nagy elhatározások időszakát éli és a maga helyén mindenkinek meg kell tennie a maga kötelességét. Egyetlenegy cél van: a győzelem. A nemzetnek egyetlenegy jövője: híven megmaradni a nagy német szövetséges oldalán és vele együtt leküzdeni a bolsevizmus rémét, amely nemzetünket és az egész európai kultúrát elnyeléssel fenyegeti.*

*E nagy harc érdekében szükség van minden lélek acélos erejére és egybeforadására. Nincs helye a bírálgatásnak, csak az áldozatos odaadásnak és engedelmességnek. Nincs olyan egyéni szempont vagy egyéni érdek, amely el ne törpülne a nemzet mindenek felett való érdekei mellett.*

*A nemzet küzdelme az utóbbi hetekben új fázisába jutott és ezzel az új helyzettel nagyon sok olyan intézkedés kapcsolatos, amelyek iparunk folytatását, iparunk dolgozóit és vállalkozóit is érik. Lapunk szűk terjedelme nem engedi meg, hogy mindezeket a rendelkezéseket összefoglaljuk és ismertessük, és miután mi havonta csak kétszer jelenünk meg, mire mi bármit is feldolgozhatnánk, akkorra az már régóta megváltozott helyzetre vonatkozhatik. Ipartestületünk irodája is csak csökkent munkaerőkerettel dolgozhatik és ez is útját állja annak, hogy lapunkat úgy láthassuk el anyaggal, amint szeretnők. De az iroda minden kérdésben a legnagyobb odaadással áll t. tagtársaink rendelkezésére.*

*A fontos csak az, hogy szellemünk, a régi nyomdász-szellem töretlen maradjon és saját magát teljes szívvel és lélekkel adja át a nemzet ügyének, amint azt mindig is tette. Nincs nyomdász-érdek, csak nemzeti érdek van! Nincs nyomdász-kritika, csak engedelmesség, segítés és áldozatvállalás van! Mindenki a helyén marad, dolgozik, fokozott erővel szolgálja a nemzet nagy ügyét és várja a parancsokat, amelyeket neki a nemzet hivatott vezetői fognak kiosztani.*

*Ennek a harcnak a győzelemig kell tartania és a győzelem csak akkor lesz mindannyiunké, ha mindnyájunk áldozatai és odaadása árán harcolhatjuk azt ki.*

## Milyen erős a nyomdaipar?

Az Iparos Hírlap, — valószínűen az IPOK évkönyvében közölt adatok alapján, — azt írja, hogy az országban 1942 végén 1237 könyvnyomató üzemben 10.904 „segéd” dolgozott. Csakhogy ez az adat nem helyes, — itt legfeljebb azokról a mesterekről és azokról az üzemekről van szó, amelyek az ipartestületeknek tagjai. Igaz, hogy éppen a fővárosban minden üzem tagja az ipartestületnek, kari együttérzésből, bár ez a nagy üzemekre nem is kötelező, mert az ipartestület a kézműves iparnak a köteleke. A vidéken pedig nincs annyi gyári jellegű könyvnyomató vállalat, hogy azoknak a statisztikából való kimaradása komoly eltérést okozhatna a könyvnyomató vállalatok számában. S ezért mégis az a valóság, hogy a szakszervezetnek nagyon jó, név szerint és cím szerint felépített statisztikájában nem 1237 könyvnyomató üzem szerepel, hanem 1409. Ez pedig éppen 172 üzemmel több az IPOK adatánál. S a szakszervezet 13.343 munkást tart számon, holott az IPOK csak 10.904 „segédről” tud. Igaz, hogy a szakszervezet adataiban ott van 1123 segédmunkás is, akiket az IPOK statisztikája bizonyára nem nevez „segédeknek”, — de a férfi és a nő szakmunkások száma ezek nélkül is 12.220. Tisztán a férfi szakmunkások száma viszont 8.558, — tehát ha az IPOK adatai csak a férfi szakmunkásokat veszi „segédeknek”, — ami a szó szűkebb értelmének meg is felel, — akkor meg az IPOK több segédről tud, mint a szakszervezet. De ez aligha lehet helyes. Egyébként a könyvnyomató ipar történelmi fejlődésének titkai közé tartozik, hogy a női munkásokat miért nem nevezzük és nem minősítjük szakmunkásoknak. Ők is tanonckodással kezdik, ők is szakmunkát végeznek; a nyomdai termék jóságához valósággal ők adják meg a legutolsó elemet és simitást, a gépmester velük szemben bizonyos mértékig olyan, mint a karmester a zenekarban: az, hogy az előadás milyen lesz, végül mégis a muzsikusokon múlik s a karmester lehet akármilyen kiváló, ha zenészei tudatlanok és botfűlűek. Valljuk meg: itt valami férfi-gőg lappang a megkülönböztetés mélyén, — de hát nagyon valószínű, hogy az állandósuló munkáshiány majd ezen a téren is alapos változásokat hoz még.

A könyvnyomató ipar tehát minden adat szerint lényegesen erősebb, mint amilyennek azt az IPOK statisztikája mutatja, aminek nem lehet más oka, csak az, hogy a vidéki „általános” ipartestületek, amelyek az adatokat szolgáltatják, nem egészen pontosak a maguk adatainak szakmák szerint való szétválogatásában és közlésében.

Természetesen a mi iparunknak az is külön „rangot” ad a többi kézműipari ágazatokkal szemben, hogy a mi gépi felszerelésünk igen jelentékeny. Szabóiparos nem képzelhető el varrógép nélkül, de az építőiparban már a gépek szerepe nagyon kicsiny; az asztalosiparban csak mostanában bukkannak fel az első gépek, azaz hogy az asztalos-kézműiparos bizony még csak nagyon kivételes esetben váltja át termelő munkáját a gépre; egyelőre főként a bérben dolgozó gépműhelyek útján, — már ahol van ilyen műhely. A könyvnyomató ellenben gépével kezdődik: ha nincs eyebe, mint egy lábbal hajtható amerikaija, már az is gép és amíg az nincs, addig ő maga még nem könyvnyomató. Egy amerikaival azonban már akár a bibliát is kinyomtatthatja.

Ha tehát azt keressük, hogy milyen erős a könyvnyomató ipar, akkor a munkások számát ki kell egészítenünk a gépek számával, amelyekkel a mi szakmunkásaink és olyan sok esetben maguk a kismesterek is munkájukat végzik.

A szakszervezet statisztikájában megvan az az adat, hogy a hazai könyvnyomató műhelyekben 78 körforgósajtó, 1464 gyorssajtó, 95 automata-jellegű nyomógép és 1807 tégelysajtó működik. A szám ennél valamivel nagyobb lehet, mert 49 vidéki nyomdának nincsenek meg az adatai. A szedőgépek száma 663. Ezeknek a gépeknek a löerőszükséglete nem túl nagy, de mégis számít. A könyvnyomató gép nem hasonlítható semmiféle más termelő géphez; a mi gépeink ugyanis nem egyszer a legérzékenyebb, a legbonyolultabb szerkezetű, a legtökéletesebb szerkezetek; másként ugyanis nem tudnák kiegészíteni és még kevésbé tudnák pótolni azt a rendkívül magasfokú értelmi munkát, amit a könyvnyomató-műhelyben dolgozó munkásréteg végez. De azért a mi iparunkban nincsenek fan-

tasztikus gépi teljesítmények; igaz, hogy vannak olyan körforgógépek, amelyek óránként sok tízezer 64 vagy akár 128 könyvdalt nyomnak ki, de azok a gépeink, amelyeket gyorsajtóknak nevezünk és amelyekre műhelyeink felépülnek, legtöbbször kézi berakással dolgoznak. Automatáink nem érik el a kétszeresét a kézi berakásnak, a szedőgépeink, — rendkívül érzékeny és finom műszerek, — legfeljebb 4 szedő teljesítményének felelnek meg. Vagyis a mi műhelyeinkben nem lettek a gépek urakká és zsarnokokká, amint a közszólam fel szokta tüntetni. Költők, akik sohasem dolgoztak a gépeken, csak a hasznát látták annak, hogy gépeket is teremtettek már olyan költők, akiknek nem a papíros volt az anyaga, hanem a vas és az acél, verseket szoktak írni a gépek „uralma” ellen. Nos, ha ez így van, a nyomdák nem „buktak el”, hanem ellenkezően, éppen itt látszik meg a maga teljes tisztaságában, hogy a gép a többi emberek segítségét hozza a dolgozónak és csak annyit ér, mint amennyit a vele dolgozó munkásnak szaktudása és szelleme neki a gépnek megenged és lehetővé tesz.

Az 1938. évi gyáripari statisztika szerint 120 gyári jellegű könyvnyomtató műhelyünkben összesen 2755 villamos motor dolgozott, nem több, mint 6.866 lóerővel. Vagyis az 5200 férfi és női szakmunkásra, akik ugyanebben a statisztikában szerepelnek, fejenként csak 1.3 lóerőnyi gépi termelőerő esett. Pedig ugyanakkor például a vas- és fémiparban minden szakmunkás körülbelül tíz lóerővel sokszorozhatta meg a maga szaktudásának eredményét.

A könyvnyomtató ipar tehát egészen más, mint bármelyik más iparágunk. Itt a munkát a legmagasabb képzettségű szakmunkások végzik, akiknek kezében a gépek valóban csak segítséget jelentenek. A legmagasabbrendű kézműipar éppen a könyvnyomtatóipar és azért nagyon meglepő, hogy minden áron át akarják tolni az iparnak abba a csoportjába, amelyben a gép a döntő termelési eszköz.

Ez olyan probléma, amely bennünket nagyon is közvetlenül érint és ezért ezzel még külön foglalkoznunk kell. Addig is állapítsunk meg annyit, hogy a könyvnyomtató ipar jóval fejlettebb, mint amilyenek azt az IPOK statisztikája mutatja és hogy bizonyos szempontokból minden tárgyi ismertető jel szerint is az élén jár a hazai kézműiparnak. S tegyük hozzá azt is: ebből nem is fog kiválni és teljes mértékben vállalja a hazai kézműipar többi részeivel a csorbítatlan sorsközösséget.

Móricz Miklós dr.

Az ipartestületi segélyalapról csak azok a tagok vagy azoknak az elhalt tagoknak hozzátartozói támogathatók, akik tagdíjfizetési kötelezettségüknek eleget tettek.

**KRAUSE** Maschinenfabrik, Leipzig

**PLANETA** Druckmaschinenwerk AG, Radebeul

**VOMAG** Maschinenfabrik AG, Plauen

**PRAKMA** Maschinenfabrik G. m. b. H., Berlin

Magyarországi képviselő:

**Első Magyar Betűöntőde Rt.**

Budapest VI. kerület, Dessewffy utca 32. szám, Telefonszámok: 122-370 és 120-322

**BREHMER** HAJTOGATÓGÉPEK

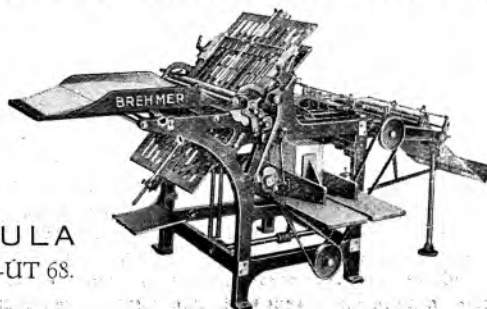
félautomata és teljesen automatikus kivitelben készülnek.

Késnélküli, valamint kombinált táskás típusok, percnkénti 100 m papírssebességig.

Kérjen ajánlatot a magyarországi képviselőtől:

**KAUFMANN GYULA**  
BUDAPEST, VII., ARÉNA-ÚT 68.

Telefon: 421-736.



## A könyvnyomtató ipar a lombakárosultakéért.

A keresztény könyvnyomtatóipar mélyen átérzi a segítség parancsát és áldozatos szívvel siet azok közé, akik enyhíteni igyekeznek a közös balsors csapásait.

Előző számunkban csak közvetlenül lapzártá előtt, a legszűkebb körben körözhattük az adakozásra való felhívást, azóta lapunkon keresztül már szélesebb visszhangot kapott a szív parancsa. Az eddig beérkezett adományokat itt nyugtatjuk, gyűjtésünket azonban tovább folytatjuk. Szükséges, hogy egyetlenegy keresztény nyomdász se maradjon ki az adakozók közül és ennél fogva azokat is, akik más úton küldték volna be adományait, arra kérjük, szíveskedjenek velünk közölni annak összegét és az utat, amelyen azt elküldték. Minden kartársat, minden vállalatot számba akarunk venni, mert feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy most megnyiljanak a szívek és együtt dobbanjon mindazoké, akik együvé tartoznak.

Eddigi gyűjtésünk: Pengő

Sokszorosító Ipartestülete	1.500,—
Hollóssy János, elnök	200,—
Tranger József, alelnök	200,—
Dr. Móricz Miklós, alelnök	200,—
Dr. Wessely Antal, alelnök,	
a Sárkány-nyomda ü. v. igazg.	200,—
„Jókai”-nyomda rt.	300,—
Okos Viktor, ü. v. igazgató	200,—
Maretich Testvérek	200,—
Attila-nyomda	500,—
Kulcsár Richárdné és Kulcsár	
Andor	200,—
Attila-nyomda személyzete	65.50
Palásti János	200,—
Arany János-nyomda	200,—
Czemann és Sövegjártó	50,—
György István	50,—
Mátravölgyi János	200,—
vitéz Csaba és társa	100,—
Urbányi István	150,—
Hamar András	50,—
Paár János	100,—
Antiqua-nyomda	200,—
Balogh Barna	200,—
Braun testvérek	100,—

Eddigi gyűjtésünk összesen: 5.365.50

## Papírcsmerettel

rendelkező, kalkulációban jártas nyomdászt azonnal felvenne keresztény nyomdavállalat.

Cím a kiadóban.

## A könyvnyomtató továbbképző tanfolyam.

Továbbképző tanfolyamunk második felét a rendkívül viszonyok, a sűrű egymásutánban ismétlődő légítamadások és riadók rendkívül megzavarták és rendes kerékvágásából kizökkentették. Így egy néhány előadásunk elmaradt, s volt olyan is, amelyet félbe kellett hagynunk, hogy más elmaradt előadások sürgető részének helyet csinálhassunk. Az érthető nyugtalanság miatt természetes az is, hogy a hallgatók száma a tanfolyam második felében erősen megcsappant, ami szintén akadály volt a sima befejezésnek. Teljesen elmaradt Móricz Miklós dr.-nak a kisüzemek könyvelésére vonatkozóan meghirdetett előadása; ez elsősorban az előadónak hosszas betegsége miatt. Ilyen körülmények között tanfolyamunk ezúttal anélkül érte el a befejezésül szánt időpontot, hogy voltaképpen be is fejeződött volna. Mindazonáltal a tanfolyamot ezzel lezártak tekintjük, azonban ezen az úton arra kérjük a tanfolyam t. hallgatóit, és a többi esetleges érdeklődőket is, hogy írásban jelentsék be irodánkban, *kívánják-e az elmaradt előadások pótló megtartását*. Erre csak akkor kerülhet sor, ha legalább húsz olyan jelentkező lesz, aki kötelezően kijelenti, hogy a még hátralevő körülből kélheti anyagot végig is hallgatja.

### Az ipartestület új tisztviselői.

A m. kir. Minisztérium 1540/1911. M. E. sz. rendelete alapján testületünk jegyző-helyettesi tisztét a meghirdetett pályázat alapján az elnökség Ziegler Gyula kollégánkkal töltötte be. Nem szükséges öt külön bemutatni, jól ismerik öt iparüzőink: Évek óta oktatója tanonciskolánknak, szakcikkei és egyéb szakirodalmi munkái előre is biztositékát adják annak, hogy ipartestületünk munkáját jó kezekbe tettük.

Németh Károly Géza kollégánk a pénztáros-tisztviselői állást tölti be, kinek eddig tanusított szorgalma, törekvése biztositékát látszik adni annak, hogy ezen a helyen sem lesz nagyobb zökkenő.

Amennyiben Rosenbaum Aranka munkakörét Bihari Éva tisztviselőnőnk vette át, az ő helyére Gajer Irmát alkalmaztuk. Nevezettek az előjáróság fogja állásukban teiglenesen megerősíteni; véglegesen pedig a közgyűlés.

A távozó Neumann Lipót és Rosenbaum Aranka tisztviselőinknek, e helyen kell köszönetet mondanunk évtizedes lelkiismeretes és kiváló munkájukért, amelyet az ipar érdekében kifejtettek.

Fiatal, törekvő, keresztény nyomdász (üzemi tisztviselő, szedő, korrektor, tervező, fa-, linoleum-, ólom-metsző gyakorlattal)

tisztviselői, üzemvezetői, vagy hasonló állást keres. „Tevékeny 27” jel. kiadóba.

## A könyvelő könyvnyomtató.

Nemrégiben magyar nyelven is megjelent az az érdekes könyv, amelyik a kínai üzleti életnek reánk nézve nem egy vonatkozásban nagyon is szokatlan jellegzetességeit ismerteti: a könyv szerzője sokáig élt a távoli Keleten; ott hírverőirodát szervezett, amelynek az volt a feladata, hogy amerikai és európai árucikkeket honosítson meg a kínai piacon. A könyvből sok színes dolgot lehetne elmondani, de ebben a percben csak az a kis története jut eszünkbe, amelyikben a szerző azt beszéli el, hogy a furfangos kínai kereskedő megveszi az amerikai árut, olcsóbban adja el, mint ahogy vásárolta és mégis meggazdagszik rajta. A titok igen egyszerű, csak éppen kínainak kell hozzá lenni, hogy valaki rájöjjön. Annyi az egész, hogy az amerikai cég hat havi hitelbe adja az árut, és ha a hat hónap eltelik, természetesen nem perel azonnal, úgy hogy a félévbeli néha egész esztendő lesz, mire a kínai fizet; pedig miután az árut tíz százalékkal olcsóbban adta el, mint a versenytárs, a hitelnek tíz százalékkal csökkentett összegét attól számítva, hogy az áru a kezébe került, néha már egy hét alatt megkapja. Meg lévén a készpénze, ezzel gyorsan dolgozni kezd: most már készpénzben, tehát igen kedvező feltételekkel; mert készpénzben, tehát maga is készpénzért ad el. Ennélfogva ha nagyon szerényen maga is csak tíz százalék haszonra dolgozik, *havonta* megforgatja a pénzt, azaz hat hónap alatt hat ízben. A számvetés ezután igen egyszerű: igaz, hogy egy ízben elvesztett tíz százalékat, de hat ízben nyert tizet-tíz. A tiszta eredmény egy félév alatt 50%. S ha a fordulói hosszabbak, mondjuk, kéthónaposak, hát a hitelt is tovább élvezti egy fél évnél. És ha néha veszít is, lát máskor meg a tiznél is többet keres. Vagyis csakugyan feltalálta a kínai kereskedelmi örökmozgót: a mások tőkéjével szerez magának tiszteletreméltó vagyont.

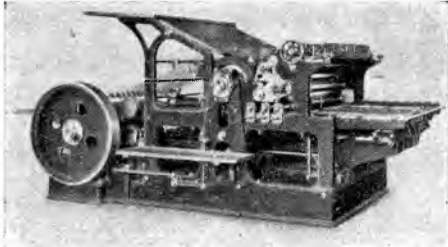
Ebből a történetből mindenekelőtt az látszik, hogy a kínai kereskedő nagyon jól ismeri a maga üzletének a természetét. Kérdés, vajjon európai kartársai ismerik-e a magukét ennyire?

Az ilyen kérdésre mi, iparosok nyugodtan azt szoktuk válaszolni, hogy ez bennünket nem érdekel, mert mi nem vagyunk kereskedők. De ebből a válaszból meg éppen csak az az egy válik bizonyossá, hogy mi bezzeg nem ismerjük azt a közeget, amiből élünk. Mert működésünknek legfeljebb a fele ipar, vagyis termelés, a másik fele már tiszta kereskedelem. Mégpedig valahogy úgy áll a dolog, hogy munkánknak kereskedelmi fele olyan feltétele az ipari félnek, hogy kereskedelem nélkül ipari tevékenységünkre még sor sem kerülhetne.

Mert kereskedők vagyunk, amikor az üzletfelet megszerezzük: versenyzünk, költségvetést készítünk, mások termelési feltételei felől igyekszünk tájékozódni; aztán ha a megrendelést megkaptuk, papírost, festéket, gépet, munkaerőt és még mennyi mindent vásárolunk, szervezzük; mikor pedig a szállítás megtörtént, újra kezdődik minden, ismét a kereskedő lép előtérbe és nem ipari, hanem kereskedői ügyességünktől függ, hogy vajjon fogunk-e vagyont szerezni azzal a tőkével, amit nagyon gyakran valóban nem mi szereztünk meg, hanem másoktól kaptunk, ismét csak kereskedői képességünknek az eredményeképpen és nem azért, mert szorgalmas iparosok voltunk. Mert ne gondoljunk most a mai napokra, amikor tőke nélkül nem igen lehetne üzemhez jutni, hanem azokra a nem is nagyon régi időkre, amelyekről azt írja egy öreg kartársunk, hogy havi 40 koronás részletet vállalt egy vidéki városban az átvett könyvnyomtató üzem törlesztése fejében, — vagy hatvanat talán? — és erre az, aki az üzemet felajánlotta neki, úgy megörült, hogy azt mondta: ha vállal 80 koronát, akkor Pesten ad neki könyvnyomtató műhelyt.

Ott áll tehát a fiatal mester az üzemben és érzi, hogy termelni ugyan megtanították valahogy, de arról sejtelve sincs, amitől virágoznia kellene. Mert ez már elsősorban kereskedelmi rátermettségének lesz a dolga és a sikere. Hogy

**VELOX GYORSSAJTÓK**  
**AUTOLANG AUTOMATIKUS GYORSSAJTÓK**



„VELOX” GYORSSAJTÓ

**LÁNG L. GÉPGYÁR RT. BUDAPEST**

Vezérképviselő: LÁNCZI LÁSZLÓ okl. gépészmérnök  
BUDAPEST, V. VILMOS CSÁSZÁR-ÚT 60. TELEFON: 122—367.

„valahogy” tanították meg, azt csak azért mondom, mert vagy szedni tud, vagy nyomtatni tud, de a kettőt együtt már nagyon ríkan ismeri, már pedig a nyomat legfőbb ször egyszerű szedés is, meg nyomás is. És még sok egyéb.

Mivelhogy mi nem a kínai területen mozgunk és dolgozunk, hanem európain, rajtunk afféle kis ravaszágok nem segítenek, amivel a kínai már akár vagyion urává is lehet. Nekünk ahhoz, hogy kereskedőkké legyünk, legelső sorban könyvelnünk kell. De hát könyvelni még kevésbé tanították meg bennünket, mint termelni.

A könyvelés nemcsak annyi, hogy írjuk be a bevételeinket és a kiadásainkat és hogy el tudjunk számolni a pénzünkkel. A könyvelés legelső feladata az, hogy arra vezessen reá bennünket: eredményesen termeltünk-e vagy ráfizettünk a munkára? A könyvelés ott kezdődik, hogy a költségvetést nemcsak előre kell világosan látnunk, hanem nyomról-nyomra figyelnünk, vajjon a gyakorlatban meg tudtuk-e azt tartani? Nagyon is szűken fogja fel a könyvelés feladatát az, akinek csak a pénzületi tételek fontosak. Egy hibás mozdulat következtében a vágógépnél eltört egy alkatrésze, mikor a nagy gyorsajtónak a papirosát kellett volna vágnia. A vágógép megállt, hívjuk a javítót; a javító tudja, hogy nagyon sürgős bajt kell kiküszöbölni, két óra alatt már ott is van. Újabb egy óra alatt már viszi is a szerelő a törött részt hegeszteni és megígéri, hogy másnapra elkészíti. A hegesztés maga nem nagy dolog, de amíg most sorrakerül a munka... Valóban, harmadnap reggelre meg is érkezik, hozzáfog és három órai munka árán ismét jó a vágógép. Most kérdés, mit kell könyvelnünk? Azt a 200 pengőt, amibe ez a munka belekerült? Dehogy. Hiszen a vágó két napig állott, — hogy lelkifurdalásai vannak a hibás mozdulat miatt, az az emberi részt enyhíti, de az üzletit alig. Kinek volna lelke hozzá, hogy szemrehányást tegyen neki, — hiszen az előtte való éjszaka nem tudott aludni.

De nemcsak a vágógép állott, hanem órákig állott a nagy gyorsajtó is. Egészen addig, amíg nem találtunk valakit, aki a szomszédos könyvkötőhöz átvigye a vágnivaló papirosát, ki várja, amíg azt ott el is vágják, — jó pénzért, — sőt vissza is hozza. A nagy gép áll és vele két lány. És a gépmesternek is elmaradt a munkája, mert hiszen „nem lett ki” a gép.

Könyvnyomató kartársaim már csóválják a fejüket: mi köze van mindennek a könyveléshez? De ezzel szemben én csak azt mondhatom: éppen ez a könyvelés feladata, ezt megfigyelni, ezeket a hullámokat végigkísérni, mindent feljegyezni! A főnökök negyedórától és órákig áll össze az üzleti eredménye és ha az üzemben kárbament időről nem tud elszámolni, akkor nem beszélhet arról, hogy könyvelése is van. Milyen különös látvány is az, hogy a könyvelő egy fillérenyi hibát megtaláljon, néha egy órát eltölt a kereséssel. De arról, hogy két gép, két szakmunkás és két szakmunkásné és a melljük még szükséges kiegészítő személyzet áll; hogy a rendes munkamenet helyett egészen más dolgokat kell végezni, szerelőket, kifutókat mozgósítani, egy idegen vágógépet lefoglalni, — minderről a könyvelésben egy jótányi feljegyzés sincs!

A könyvelés problémája valamikor lehetett a készpénzforgalom, — ma már ez nagyon is szűk feladatkör lenne szakemberek számára. Ma az a jó könyvelés, amiben minden termelési, minden szállítási mozzanat szerepel.

Hogy pedig ehhez már nem elég a mester gyér pénzületi feljegyzéseinek sorozata, hanem ebben az egész üzemenk részét kell a maga módján vennie, az igazán természetes. Hiszen a könyvelésben minden termelési mozzanatnak újra le kell játszódnia, elméleti síkon.

A könyvelés problémája ma az, hogy ezt a feladatot tisztán és világosan megoldjuk. Ma csak azt lehet jó könyvelőnek nevezni, aki ebben az értelemben tudja megmutatni a termelés eredményét. Jó főnöknek pedig csak azt, aki maga tud így könyvelni, vagy maga meg tudja tanítani rá könyvelőjét, hogy ilyen képet adjon eleje az üzembről, amelynek sorsa nemcsak a főnöknek, de a könyvelőnek is minden egyes munkásnak a sorsa egyúttal.

## HOHLBAUM FERENC

BUDAPEST, VI., DESSEWFFY-UTCA 37.  
TAVIRATI CIM — TELEGRAMM-ADRESSÉ: PERFECTA BUDAPEST.

TELEFON:  
120 — 961.

### K É P V I S E L E T E I M :

ROCKSTROH-WERKE A. G., Heidenau, nyomdagépek.

E. T. GLEITSMANN, Dresden, nyomdafestékek.

G. W. BERGNER, Berlin, „Druckbestäuber” nyomtatványszárító-készülék.

JOHNE-WERK, Bautzen, gyorsvágógépek.

HÉRFÜRTH & HEYDEN, Leipzig, drótfűzőgépek.

A. GUTBERLET & CO., Leipzig, cérnafűző-, összehordó- és hajtogatógépek.

NEIPA-WERK, Wurzen, dobozgyári gépek.

WILHELM KERREN, Düsseldorf, papírgyorsfűrógépek és összehordóasztalok.

MICHAEL HÖRAUF, Düsseldorf, distributeur- és szalvétakészítőgépek.

Gyártmányaim: Számozógépek, perforálógépek, könyvkötőprések, papírlemez-ollók, könyvhátgömbölyítőgépek, riccelőgépek, anilin szalag- és hengerpapírnyomógépek.

Speciális fűző-, számozó- és perforáló gépjavitóüzem. :: Nagy raktár könyvkötészeti, dobozgyári és egyéb papíripari gépekből.

## Buzássy Lajos dr. előadása.

Buzássy Lajos dr. sajtóügyész, a budapesti kir. ügyészség alelnöke eddig két előadásban foglalta össze a könyvnyomatók sajtójogi kötelezettségeinek rendszerét. Mindkét előadása rendkívül nagy benyomást tett a hallgatóságra, amely a szakma hosszas gyakorlása után is, csak most látta maga előtt sajtójogi rendszerünket a maga teljességében. A mélyreható és számtalan részletkérdést is megvilágító előadás Ipartestületünk kiadásában könyvalakban is minél előbb megjelenik, hogy ezt a nélkülözhetetlen szakkönyvet minden kartársunknak a kezébe adhassuk segítőül és vezetőül a sokszor oly bonyolult sajtójogi kérdések számára. — Egyébként Buzássy Lajos dr. előadásának befejező részét egy harmadik előadásán fogja majd elmondani a könyvnyomatók széleskörű hallgatósága előtt. Az előadás időpontjáról külön értesítést küldünk t. tagjainknak.

## Hírek.

Félreértések eloszlatása céljából közöljük t. kartársainkkal, hogy az a tilalom, amely szerint a légitámadás elmulta után két óra hosszat nem szabad a távbeszélőt használni, csak a magánbeszélgetésekre vonatkozik, azonban a hivatalos és az üzleti beszélgetésekre nem. A nagyon helyes intézkedés célja az, hogy a távbeszélőt tehermentesítse a rokon, baráti, egyébként egészen természetes és érthető érdeklődések alól és a távbeszélőhálózatot a termelés és a hivatalos élet zavartalan lebonyolításának céljára biztosítsa. Tartózkodjék tehát minden kartársunk a támadások elmulta után követő két óra alatt minden magánbeszélgetéstől, sőt igyekezzék üzemi vagy üzleti beszélgetéseit is a lehető legtömörebben elintézni. Ez egyébként a háborús idők alatt általában fő parancs: a távbeszélő hálózat közösségi életünknek idegrendszere, amelyet mindnyájunknak kötelessége a túlterheléstől óvni.

### „Háborús Anyaggazdálkodási Útmutató”.

Az iparügyi miniszter támogatásával az Ipartestületi Jegyzői Tanfolyam vezetősége az elmúlt év őszén az ország valamennyi ipartestületi jegyzője részére anyaggazdálkodási tanfolyamokat rendezett. A tanfolyamokon az Ipari Anyaghivatal neves előadói tartottak előadást a kézművesiparosságot érintő egyes fontosabb anyaggazdálkodási kérdésekről.

Az Ipartestületek Országos Központja még a tanfolyam megindulásakor elhatározta, hogy az elhangzott előadások rövid kivonatait az érdekelt kisiparosság és az ipartestületek rendelkezésére bocsátja. A „Háborús Anyaggazdálkodási Útmutató” című kiadvány a közelmúltban hagyta el a sajtót. A könyvecske 67 oldalon foglalja össze mindazokat a tudnivalókat, amelyeket az ipartestület vezetősége az anyagigénylés és -elosztás tekintetében nem nélkülözhet. A „Háborús Anyaggazdálkodási Útmutató”-t az Ipartestületek Országos Központja díjtalanul küldötte meg az ország valamennyi ipartestületnek, ipartársulatának, a minisztériumoknak, kamaráknak, valamint az érdekelteknek.

A szerkesztést és kiadásért felelős: Váradi Oláh László  
Kiadja a Budapesti Sokszorosító Ipartestülete, Budapest  
Telefon: 114-907, 115-957

Tipográfiai Műintézet (F.: Maretich J.) Báthory-u. 18.



**MAGYAR NYOMDÁSZ TÁRSASÁG**

Hungarian Society of Printers

A kiadvány a Magyar Nyomdász Társaság által létrehozott

**KÖNYVDIGITALIZÁLÁS**

programja keretei között készült el.

Támogassa Ön is szakmai törekvéseinket,  
tudjon meg többet Társaságunkról.

[www.magarynyomdasz.hu/mnyt](http://www.magarynyomdasz.hu/mnyt)

Köszönjük támogatóinknak, tagjainknak,  
akik hozzájárulásukkal, támogatásukkal  
lehetővé tették a kiadvány  
digitális formátumban  
való megjelenését.

**Őrizzük meg szakmai örökségünket!!**